

Bemærkninger til lovforslaget.

Siden gennemførelsen af lov nr. 34 af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er denne lov ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963 og lov nr. 163 af 27. maj 1964.

Ved den kommunale ejendomsskattelov af 1961 gennemførtes først og fremmest en fiksering af ejendomsskylden i amts- og sognekommunerne samt en fælles aftrapningsordning for den fikserede ejendomsskyld i alle kommuner. Der fastsattes dernæst en overgrænse for den amtskommunale grundskyldpromille samt over- og undergrænser for den sognekommunale grundskyldpromille. For bykommunerne fastsattes en minimumsgrænse for grundskylden, således at denne ikke fremover kunne fastsættes lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende promille. Der indførtes endelig en adgang for by- og sognekommunerne til at oppebære en særlig dækningsafgift af kontor- og forretningsejendomme samt en adgang for sognekommunerne til at opkræve en tillægsgrundskyld af visse landbrugs-ejendomme tilhørende personer, der ikke er indkomstskattepligtige til den pågældende kommune.

Ændringsloven af 15. februar 1963 ophævede de hidtil gældende regler om fordeling af sognekommunernes udskrivning på grundskyld og indkomstskat i overensstemmelse med et af amtsrådet fastsat ligningsforhold og indførte i stedet regler, hvorefter grundskyldpromillens størrelse fremtidig i samtlige sognekommuner skulle fastsættes af sognerådet, dog således, at det hidtil gældende maksimum på 40 promille nedsattes til 35, og således at der for sognekommuner med register-folketal på 3.000 og derunder fastsattes en vis begrænsning i kommunalbestyrelsernes adgang til at ændre grundskyldpromillen fra skatteår til skatteår.

Endelig foretoges der i forbindelse med lov nr. 133 af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. almindelige vurdering ved loven af 27. maj 1964 visse mindre ændringer i den kommunale ejendomsskattelov. Disse gik navnlig ud på, at aftrapningen af den kommunale ejendomsskyld skulle påbegyndes med virkning fra og med skatteåret 1965-66 uanset udskydelsen af 13. almindelige vurdering.

I den af det af finansministeren nedsatte udvalg vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen m. v. i juli 1965 afgivne betænkning nr. 399/1965 vedrørende ændringer i ejendomsbeskatningen er der nærmere redegjort for de vigtigere bestemmelser vedrørende den kommunale ejendomsbeskatning.

Nærværende lovforslag, der står i forbindelse med det af finansministeren samtidig hermed fremsatte

forslag til lov om ændring af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, har to hovedformål:

Ifølge det nævnte forslag til lov om ændring af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme skal grundskylden til staten ophæves fra den 1. april 1966 at regne. Fra samme dato ophører opkrævningen af grundstigningsskyld, jfr. lov nr. 363 af 18. december 1964. Såfremt forslaget til ændring af vurderingsloven gennemføres, vil de faste ejendommers grundværdier således fra og med skatteåret 1966-67 alene være genstand for beskatning med kommunal grundskyld. På baggrund af prisudviklingen såvel for by- som landejendomme i de senere år må det imidlertid forventes, at grundværdiansættelserne ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 de fleste steder i landet vil udvise en meget stærk stigning i forhold til ansættelserne ved 12. almindelige vurdering i 1960. *Det første hovedformål* med nærværende lovforslag er derfor at afpasse de i den kommunale ejendomsskattelov indeholdte bestemmelser om grundskyldpromillernes fastsættelse i de enkelte kommuner efter de betydelige stigninger i grundværdiansættelserne, der må påregnes ved 13. almindelige vurdering, og som vil få skattemæssig virkning fra og med skatteåret 1966-67, dog således, at der herved tages hensyn til det samtidig hermed foreslåede bortfald af grundskylden til staten.

I *København og på Frederiksberg samt i købstæderne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flekklær* kan grundskyldpromillen efter de gældende regler ikke fastsættes lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende grundskyldpromille, heri indbefattet ekstraordinær grundskyldpromille i henhold til lov nr. 357 af 27. december 1958. Til og med skatteåret 1964-65 anvendte alle de nævnte kommuner denne minimale grundskyldpromille, der i alle kommunerne - bortset fra Marstal handelsplads, hvor promillen er 6 - ligger mellem ca. 24 og 26, dog havde Københavns kommune med virkning fra skatteåret 1964-65 forhøjet grundskyldpromillen med 1 fra de hidtidige 25 til 26. For skatteåret 1965-66 har flere bykommuner imidlertid forhøjet grundskyldpromillen væsentligt, hvilket antagelig må ses i forbindelse med den stedfundne udskydelse af den 13. almindelige vurdering.

Ifølge lovforslaget (jfr. ændringsforslag nr. 3) skal grundskyldpromillen i de her omhandlede kommuner, bortset fra Marstal handelsplads, fremtidig ikke kunne fastsættes lavere end 16. Da det hidtidige minimum ligger på ca. 24-26 promille, vil der